

Foredragsbevillingen skal stemmes ind igen.

Forud for Finanslovens anden Behandling vare vi i Tillid til Forsikringer, som Landbrugsministeren havde givet i Finansudvalget om, at det intet skulde betyde, at den Anmærkning var gaaet ud, der tidligere havde staaet paa Landbrugsministerens Budget, og som foreskrev, at Landbrugsministeren skulde overlade Administrationen af Husmandsbevillingerne til Husmandsforeningerne, gaaede med til, at denne Anmærkning udgik. Det, at den en Gang havde staaet der, var efter vor Mening altid forpligtende for Landbrugsministeren. Saaledes havde Landbrugsministeren efter min Opfattelse udtalt sig i Finansudvalget. Under anden Behandling her i Salen udtalte den højtærede Landbrugsminister sig imidlertid svævende og betinget om dette Punkt, og nu sagde ogsaa i Dag den højtærede Ordfører, at Landbrugsministeren havde udtalt sig velvilligt for Sagen, hvorfor der formentlig ingen Grund var til nu at stemme Anmærkningen ind. Men naar Anmærkningen staar der, er det Lov, og saa er der intet Spørgsmaal om Velvillie eller en stormægtig Fornemmelse fra Landbrugsministerens Side. Naar Husmændene gøre deres lovlige Skyldighed, saa maa Landbrugsministeren i Spidsen for denne Gren af Statsadministrationen ogsaa gøre sin lovlige Skyldighed og rette sig efter Anmærkningen, naar den staar der. Men efter den Omtale, som Anmærkningen har været Genstand for, baade fra Landbrugsministerens og Ordførerens Side, synes det at blive en Velvilliesag fra den højtærede Landbrugsministers Side, om han i Fremtiden vil efterkomme det Paalæg, som Anmærkningen giver, hvis den ikke bliver staaende. Under disse Forhold anser jeg det for rigtigst, at Anmærkningen bliver stemt ind igen, og det tillader jeg mig at anbefale.

Jeg skal kun sige to Ord om en lille ekstraordinær Bevilling for et Aar til Kaninavlens Fremme. Et Mindretal i Finansudvalget foreslaar, at denne Forening skal have ekstraordinært een Gang 1,000 Kr. for at kunne afvikle sine Forpligtelser. Andre ere i Aar blevne behandlede paa samme Maade fra Finansudvalgets og Bevillingsmyndighedernes Side, og det kan da ikke betyde noget for Staten, om denne Forening fik 1,000 Kr. een Gang for alle. Jeg finder, det er en noget for rude Fremgangsmaade uden videre at stryge de 1,500 Kr., som de hidtil have haft, uden

at de ere blevne varskoede derom, og saaledes pludselig lade dem staa uden nogen som helst Statsbevilling. Derfor anbefaler jeg, at man ekstraordinært giver dem disse 1,000 Kr. med den Besked, at saa faa de ikke mere. Jeg har tiltraadt et Ændringsforslag om at give Tilskud til en Dyrslæge i Faaborg ved Varde og til en paa Læsø. Uagtet det er en gammel Aftale i Finansudvalget, at Staten ikke mere skulde give Understøttelser til Dyrslæger, finder jeg dog, at man kan give i disse to Tilfælde, fordi det er saa afsides liggende Steder, disse Dyrslæger skulde bo, at man vanskelig kan tænke sig, at de kunne skaffe sig en tilstrækkelig Praksis til deres Families Underhold, men til Gengæld har den højtærede Minister lovet os, at vi skulde faa 3 andre af de nu statsunderstøttede udleverede. Det var egentlig lovet os allerede i Aar, men den højtærede Minister har senere fremsat Ønske om, at disse Dyrslæger, der nu sidde med Statsunderstøttelse, skulde beholde deres Understøttelse, uagtet det ikke er velbegrundet, fordi de have en indbringende Praksis og have Lønning som Konsulenter eller tilsynsførende, hvad det nu hedder, ved Svinelagterier eller andre Slagterier. Overfor dem ønskede altsaa den højtærede Minister, at man skulde vise den Humanitet endnu i Aar at give dem deres Understøttelse og lade dem blive varslede, inden man tog den fra dem. Med Hensyn til den lille Bevilling paa 1000 Kr. til Kaninavlforeningen beder jeg kun om akkurat det samme, at man viser den det Hensyn ikke pludselig at berøve den Understøttelsen, men lader den faa de 1000 Kr. i Aar til at afvikle dens Forpligtelser med.

Jeg skal saa sige et Par Ord om Landbrugslotteriets Overskud. Efter den Praksis, som blev indledet af den sidst afgaaede Justitsminister, og som er bleven fulgt af den nuværende højtærede Justitsminister, er det Husmandsorganisationerne, som fordele Landbrugslotteriets Overskud. Dette forekommer, selv sagt, mig at være en god Ordning, eftersom det er mig, der har indledet den. Jeg kan derfor heller ikke uden Beklagelse se, at man nu vil gaa bort fra denne Ordning. At Fordelingen af Landbrugslotteriets Overskud overflyttes fra Justitsministeriet til Landbrugsministeriet, har jeg ikke noget at indvende imod, for saa vidt det kan lade sig gøre efter Koncessionens Ord, hvad jeg anser for en lille Smule tvivlsomt, men det skal jeg ikke opholde mig ved, det maa vel